

Svědectví

Farní duchovní cvičení v běžném životě (škola modlitby podle sv. Ignáce)

Otec Alain mě poprosil ,abych podala svědectví o duchovních cvičeních pro „pracující“ („škola modlitby podle sv. Ignáce“), kterých jsem se zúčastnila v minulých letech.

Co mi tento čas přinesl ?

Naučila jsem se číst v Písmu, najít si pravidelně čas s Pánem. Byl to pro mě i závazek, i milá povinnost, jelikož jsem musela být na druhý den připravena, abych si měla s doprovázejícím o čem povídat. Doprovázející jsem se ptala na to čemu jsem nerozuměla a dostávala jsem odpovědi, které mě vedly i k zamyšlení. Naučila jsem se číst evangelium, hledat odpovědi na mé otázky a najít si něco co je pro mě důležité, co mi může v mém životě pomoci.

Potřebuji textům rozumět, pochopit je , což se mi leckdy povedlo až po několikátém přečtení, soustředění se na text, někdy jsem texty pochopila až po roce.

Do této doby , ač to bude zní divně, jsem v Písmu četla velice málo. Chodila jsem sice pravidelně do kostela, měla jsem doma Bibli, občas do ní nahlédla, ale to bylo vše. Po duchovních cvičeních jsem více četla Písmo. Dokonce i než jdu v neděli na mši svatu, si ráno přečtu jaké bude čtení, žalmy a evangelium.

Na duchovních cvičeních mně vyhovovala struktura, kdy byl daný čas modlitby, jak pracovat s textem, kolik času mu věnovat i možnost hovořit s doprovázejícím.

Tyto cvičení mi daly impuls si vyzkoušet i týdenní cvičení, které pro mě byly velice náročné, ale i velice obohacující.

Na duchovní cvičení jezdím i do komunity Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce. A to z důvodu poznat nové lidi i jiný kraj.

Letos jsem v této komunitě prožila i duchovní cvičení on line a i to bylo příjemné setkání s Pánem i zajímavými přednáškami, zpěvy....

Ale u nás v Tuchoměřicích se cítím jako doma a jsem všem z komunity vděčná za jejich vřelé přijetí a pomoc a za jejich modlitby.

Iveta